

ඉස්ලාමික යහපත් ගුණධර්ම

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفج

هاتف: ٠١٦ ٤٢٣٤٤٦٦. فاكس: ٠١٦ ٤٢٣٤٤٧٧

81

ഉടലാതിൽ ധർമ്മ ഗുണാധർമ്മ

الأخلاق في الإسلام – اللغة السنهالية

جمعية الدعوة والإرشاد ونوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

الأخلاق في الإسلام

أعدّه وترجمه إلى اللغة السنهالية:

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الرابعة: ١٤٤٢/٩ هـ

ح) شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢١ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الأخلاق في الإسلام - الزلفي، ١٤٢١ هـ

٣٢ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك: ٩٢-٩٢٣-٨١٣-٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

أ. العنوان

١- الأخلاق الإسلام

٢١/١٤٧٦

ديوي ٢١٢،٣

رقم الإيداع: ٢١/١٤٧٦

ردمك: ٩٢-٩٢٣-٨١٣-٩٩٦٠

ඉස්ලාම්හි යහපත් ගුණාධර්ම

පටුන

විෂය	පිටුව
1- යහපත් ගුණාධර්මයෙහි සලකුණු	11
2- නඩිතුවාගේ ගුණාධර්ම	13
3- සත්‍යභාවය	16
4- භාරකාරත්වය	19
5- බැලැපත්කම	20
6- ලැජ්ජාවීම	21
7- අහපත් ගුණාංගයන්	23
8- ගුණාධර්මය වර්ධනය කිරීමේ මාර්ග ..	29

الأخلاق في الإسلام

ඉස්ලාමික යහපත් ගුණාධර්ම

සියලු ප්‍රශංසා, ඉස්ලාම ධර්මය අපහව දායාදයක් ලෙස ලබාදුන්, යහපත් ගුණධර්මයන් අපහව පෙන්වා දුන් හා ඒ වෙනුවෙන් උතුම් දායාදයක් පිළියෙල කළ අල්ලාහ්ටම හිමි වේ. අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාදය හා කරුණාව මහුගේ දුකයා වූ නබි මුහම්මදු (සල්) තුමානටද, එතුමාගේ පවුල් ඥාතීන් හා අනුගාමිකයින් ආත්‍ය සෑම දෙනාටමද ලැබෙනු මැනවි.

යහපත් ගුණධර්මයන් නබිවරුන්ගේ හා යහපත්ගිලීන් ගේ ලක්ෂණයන්ය. මෙයින් මිනිසාගේ තරාතිරම උසස්වේ. අල්ලාහ් තම නබිවරයා වූ මුහම්මදු (සල්) තුමාව, මහු යහ පත් ගුණධර්මයන් අඩංගු ශ්‍රේෂ්ඨයෙකු බව සඳහන් කරන වැකියක් මගින් මෙලෙස වර්ණනා කරන්නේය.

තවද, (මී : නබිවරයාණෙනි) නියත වශයෙන්ම, මබ ඉම හන් උතුම්වූ ගුණධර්ම ගිලයෙන් සිටින්නේය.

(අල්කුර්ආන්-68:4)

යහපත් ගුණධර්ම ආදරය හා ඇල්ම ඇති කරන අතර, අයහපත් ගුණාංග කෝපය හා ඊර්ෂ්‍යාව ඇති කරයි. කවරෙ කුගේ ගුණාංග යහපත් ගිලයෙන් පවතින්නේද, මහුට එය මෙලොවේ හා පරලොවේ

පලය ලබා දෙයි. ඔහුට අල්ලාහ් යහපත් ගුණාධර්මය හා බිය භක්තිය එකතුකර ලබා දෙයි. මේ පිළිබඳව තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

මිනිසුන් ස්වර්ගයෙහි පිවිසීමට අධික හේතූන් ලෙස පව තින්නේ, අල්ලාහ් පිළිබඳ බිය භක්තිය හා යහපත් ගුණාධර්මයන්ය.

(ගුනප් : නිර්මිදි හා භාකිම්)

මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන් සිටීම, යහකර්මවල යෙදීම හා මිනිසුන්ට අවහිරව පවතින දේ ඉවත් කිරීම යනාදීන් සත් ගුණාධර්මයන්ගෙන් හැඳින්වේ, මේවා යහපත් කියමන්, කෝපය වැළකීම, එය සැලවීම, හා හිරිහැරයන් ඉවත් කිරීම වැනි මුස්ලිම්වරයෙක් අනිවාර්යයෙන්ම පිළිපැදිය යුතු කරුණු සමග එකට පවතී. මුහම්මදු තනි (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

සත් ගුණාධර්මයන් පරිපූර්ණ කිරීම සඳහා මම එවා ඇත්තෙමි.

(ගුනප් : අහ්මද්, බයිහකි හා භාකිම්)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමානන් අබුහුරෙරා (රලි) තුමා අමතා ‘ඔබ යහපත් ගුණාධර්මයන් පිළිපදින්න’ යනුවෙන් උපදෙස් කළ විට ඔහු ‘තනිතුමනි, යහපත් ගුණාධර්මයන් කුමක්ද?’ යනුවෙන් ඇසීය. එවිට එතුමා ‘ඔබෙන් වෙන්වී සිටින්නන් එකතු කරන්න. ඔබට අපරාධය කළ

අයට සමාව ලබා දෙන්න. ඔබට නොදෙන අයට ඔබ ලබා දෙන්න' යනු වෙන් පැවැසිය.

(ග්‍රන්ථය : බයිහකි)

මුස්ලිම් සහෝදරයින්, මෙම සත් ගුණධර්මයට ලැබෙන ඉමහත් පල ප්‍රයෝජනය හා උතුම් කුලිය කෙරෙහි ඔබේ අවධානය යොමු කරන්න. නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

නියතව, මිනිසෙකු තම යහපත් ගුණාංග මගින් (දහවල් කාලයෙහි) උපවාසයේ යෙදූ හා (රාත්‍රී කාලයෙහි) සිටගෙන තැමදුමෙහි තිරතවූ අයගේ තරාතිරම ලබන්නේය.

(ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා යහපත් ගුණධර්මය විශ්වාසයෙහි පරිපූරණත්වය බව තිශ්වය කරමින් මෙලෙස පවසන්නේය.

විශ්වාසීන් අතර පරිපූර්ණ විශ්වාස වත්තයා මවුත් අතර සිටින ගුණධර්මයෙන් යහපත් ශීලයාය.

(ග්‍රන්ථය : අබුදාවූද්)

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා තුමා පැවැසූ පහත සඳහන් වදන් අප අවධානයට ලක් කළ යුතුය.

අල්ලාහ්ට මිනිසුන් අතර, ඉතා ප්‍රිය වත්තයා මිනිසුන්ට ප්‍රයෝජනය වන්නාය. අල්ලාහ්ට ක්‍රියාවන් අතර ඉතා ප්‍රිය ක්‍රියාව, මුස්ලිම්වරයෙක් සතුව කිරීම හෝ මහුගේ දුෂ්කර තාවයන් ඉවත් කිරීම හෝ

මහුගේ ණයක් පියවීම හෝ මහුගේ කුසගින්න නිමකිරීම වේ. මුස්ලිම් සහෝදරයෙකු ගේ අවශ්‍යතාවය නිමිත්තෙන් මා මහු හා සමග පිටත්වීම දේවස්ථානයේ මාසයක් (ඉ:නිකාෆ්) රැඳී සිටීමට වඩා මාහට ඉතා ප්‍රියයෙකි.

(ග්‍රන්ථය : නබරානි)

මුස්ලිම් සොයුර, මබ පවසන කුමන කියමනක් සඳහා කුලිය නිබේද, එය මබට දානයෙකි. නබිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

යහපත් කියමන්ද සඳකාවකි. (ග්‍රන්ථ : ඉහාරි, මුස්ලිම්)

මෙම යහපත් කියමන් වෙනුවෙන්ද උතුම් පල ප්‍රයෝජන ලැබේ. මෙය සිත්සනන සමීප කරයි. හදවතතුල ප්‍රියභාවය බිහිකර අසතුටුකම තුරන් කරයි. නබිතුමාගේ යහමග සත් ගුණධර්මයන් ඇති කරන බැවින්, මුහුණ දෙන හිරි හැරයන් ගැන ඉවසා සිටින ලෙසද උනන්දු කරන්නේය. එතුමා මෙසේද පවසන්නේය.

මබ කුමන ස්ථානයක සිටියත්, අල්ලාහ් කෙරෙහි බිය බැතිකමින් සිටින්න. යම් අකුසලක් සිදුවූ විගස කුසලක් කරන්න. එය එම අකුසල විනාශ කරයි. මිනිසුන් අතර විනිතව හැසිරෙන්න.

(ග්‍රන්ථය : නිර්මිදි)

සෑම ස්ථානයේ හා සෑම කාලයේ යහපත් ගුණධර්මයන් පිළිපැදීම මුස්ලිම්වරයාට අවශ්‍යවේ. එය

මහු ගමන් කරන සෑම මාර්ග සහ ස්ථානවල මිනිසුන් අතර මහුව ප්‍රියකර සමීප කිරීමට හේතු වේ. කෙනෙකු තම බිරිඳගේ මූලයට කවන කෑම පිඬුවක් සඳහා පවා ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි කුලිය ලැබෙන්නේය. තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ දෙසූහ.

මබ කුමක් වියදම් කළද, එය දානයකි. කෙතරම්නම්, මබ මබගේ බිරිඳගේ මූලයට කවන කෑම පිඬුවක් පවාද දානයකි.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

ප්‍රියවන්තයනි, සෑම විශ්වාසවන්තයන්ම සහෝදරයන්ය. තමාට කැමැති දේම තම සහෝදරයා කෙරෙහිම කැමැති වීම මුස්ලිම් වරයෙකුට අනිවාර්යවේ. මබ මබට කුමක් ප්‍රිය කරන්නේද ? යැයි සිතන්න. ඒ දේම මබ සහෝදරයාටත් ලබා දෙන්න. එසේම මබ අප්‍රිය කරන දේ මබ සහෝදරයා ගෙන්ද ඉවත් කරන්න. කවරෙක් අල්ලාහ් ස්වාමියා ලෙසද, ඉස්ලාමය පිවන මග ලෙසද, තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වක්තාවරයා හා දුතයා ලෙසද පිළිගෙන සිටින්නේද, මහුව පහත්කමින් සැලකීමෙන් මබ වැළකී සිටින්න. තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

තම මුස්ලිම් සහෝදරයාට පහත්කමින් සැලකීම මිනි සෙකුට අකුසල් සිදුවීමට ප්‍රමාණවත් වේ.

(ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

මුස්ලිම් සහෝදරයින් යහපත් ගුණධර්ම පිළිපැදීම, සෑම අවස්ථාවන්හිම සරල ආඥානිමක් වශයෙන් හා පහසු මගක් ලෙස පවතී. නතිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අබු දර්දා (රලි) තුමාගෙන් ‘ආඥානිම අතර සරල හා ශරීරයට පහසු ආඥානිමක් ගැන මා ඔබට දැනුම් දෙන්නේද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට මහු ‘එසේමයි නතිතුමනි, දැනුම් දෙන්න’ යැයි කීය. එවිට නතිතුමා ‘නිශ්ශබ්දයෙන් සිටින්න. සත් ගුණධර්මයන් පිළිපදින්න. ඔබට මෙවන් වෙනත් කාර්යයක් කළ නොහැක’ යනුවෙන් පැවැසීය.

‘සත් ගුණධර්ම මගින් දහවල්හි උපවාසයෙහි යෙදු හා රාත්‍රියෙහි සිටගෙන වන්දනාමානය කළ අයගේ තරාතිරම ලබන්නේය’ යන නතිවදන්හි සදහන් සේ, මුළු රාත්‍රියෙහිම වන්දනාමානය කළ හා දහවල්හි උපවාසයෙහි යෙදී සිටින විශ්වාසියෙකු ලබන කුලියට සමාන කුලියක් තම සත් ගුණ ධර්මයෙන් විශ්වාසියෙකු ලබයි. මේ අනුව එතුමාගේ අනු ගාමික අබුදර්දා (රලි) තුමා ‘මුස්ලිම්වරයාගේ සත් ගුණාග මහුව ස්වර්ගයට ප්‍රවිෂ්ට කරයි. එසේම, මහුගේ අයපත් ගුණාග මහුව අපායයට ප්‍රවිෂ්ට කරයි’ යැයි පවසන්නේය.

යහපත් ගුණාධර්මයෙහි සළකුණු

යහපත් ගුණාධර්මයේ සළකුණු විවිධ ලක්ෂණවල එක්ව පවතී. ඒවා, කෙනෙකු අධික ලජ්ජා වත්තෙකු, හිරිහැර නොකරන්නෙකු, වැඩිවැඩියෙන් කුසල් කරන්නෙකු, සත්‍ය ප්‍රකාශ කරන්නෙකු, අඩුවෙන් කතාබහවල යෙදෙන්නෙකු, කුසල් ක්‍රියාවන් අධිකව කරන්නෙකු, අනවශ්‍ය කාර්යන් ගෙන් වැළකී සිටින්නෙකු, දෙමාපියන්හට උපකාර කරන්නෙකු, පවුල් ඥාතීන් සමග එක්ව ජීවත්වන්නෙකු, ඉවසිලි වත්තයෙකු, තුනී පුදකරන්නෙකු, තෘප්තිමත් වත්තයෙකු, සිනිඳුකමෙන් සිටින්නෙකු, ශාන්තනීය වත්තයෙකු, කන්‍යා භාවය රැකී සිටින්නෙකු හා ආදර වත්තයෙකු ලෙස සිටිය යුතුයි. ඒ අතර, ශාප කරන්නෙකු හෝ දොස්පද කියන්නෙකු හෝ කේළාම කියන්නෙකු හෝ අඩුපාඩු පතුරු වන්නෙකු හෝ සිප්පු වත්තයෙකු හෝ වෛරය කරන්නෙකු හෝ ලෝභ වත්තයෙකු හෝ රිර්ශ්‍යා කරන්නෙකු හෝ ලෙස නොසිටිය යුතුයි.

මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන්ද, මද සිතහ වත්තෙකු ලෙසද සිටිය යුතුයි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ආදරය කළ, මහු වෙනු වෙන් තෘප්තිමත්වී හා මහු වෙනුවෙන් අප්‍රියද කළ යුතුයි. යහපත්ශීල පුද්ගලයා මිනිසුන් කරන හිරිහැරයන් ගැන ඉවසීමෙන් සිටී. මවුන් වැරදි කරන අවස්ථාවල ‘ඒ සඳහා කිසියම් කාරණාවක්

ඇති' යැයි සිතයි. මවුන්ගේ වැරදි හා අඩුපාඩු ගැන සමීක්ෂණය කිරීමෙන් වැළකී සිටීමට සම්පූර්ණයෙන් උනන්දු කරයි. කිසිදු අවස්ථාවක හෝ විශ්වාසීයෙකු අයහපත් ගුණාංග ශීලයා ලෙස සිටීමට නොහැක.

යහපත් ගුණධර්මයන්හි වැදගත්කම හා එය පිළිපදින්න - නත් ලෙහ උතුම් ප්‍රතිඵලය ගැන තබනු ලබන කීප අවස්ථා වන්නේ සඳහන් කර ඇත. උසාමා ඉබ්නු ෂරීක් (රලි) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

අපි තබනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සමග අසුන්ගෙන සිටින කළු සමහර මිනිසුන් පැමිණ 'අල්ලාහ්ගේ දාසයන් අතර අල්ලාහ්ට ඉමහත් ප්‍රිය වන්නයා කවරෙක්ද ?' යනු වෙන් එතුමාගෙන් විමසූහ. එවිට එතුමා 'මවුනතර සිටින ගුණාංගයෙන් යහපත් ශීලයා අල්ලාහ්ට ඉමහත් ප්‍රිය වන්න යාය' යනුවෙන් පැවැසීය. (ග්‍රන්ථය : තබරානි)

තබනායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් තමා සවන් දුන් වදනක් අඛදුල්ලාහ් ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

'මබලා අතර මාහට ඉතාමත් ප්‍රිය වන්නයා හා පරලො වෙහි මාහට ඉතා සමීපයෙන් අසුන් ගන්නා කවරෙකු බව මා මබලාට දැනුම් දෙන්නද ? යැයි තබනු ලබන ඇසීය. එයට සහාබාවරුන් 'එසේමයි අපහට දැනුම් දෙන්න' යනුවෙන් කීහ. එකළ එතුමා 'මහු

මඛලා අතර සිටින සත් ගුණධර්ම ශීලයාය' යනුවෙන් පැවැසිය. (ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේද පවසන්නේය.

පරලොව දිනයෙහි දාසයෙකුගේ තුලාවට සත් ගුණධර්ම යට වඩා ඛරවු දෙයක් නොමැත.

(ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

නඛිතූමාග් ගුණාධර්ම

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා තම අනුගාමිකයන් කුමන සත් ගුණධර්මයන් කරා කැඳවූයේද, එතුමා මවුන් අතර එම සත් ගුණ ධර්මයෙන්ම ආදර්ශමත්ව සිටියේය. එතුමා තම අනුගාමිකයින් අතර, තම දැනුම් ඥානය හා උපදෙස් මගින් (පමණක්) මෙවන් ගුණධර්මයන් නොවැපිරී ඒවා තම ජීවිතයෙහි පිළිපැදීම මගින් වැපුරුවාය. අතස් (රලි) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

මා තඛි මුහම්මදු (සල්) තුමාට වසර දහයක කාලයක් සේවකයෙකු ලෙස සිටිමි. එතුමා මාහට කිසිදු අවස්ථාවක හෝ 'වී' යනුවෙන් පිළිකුල් හඟවා නොකිවවෙය. කිසියම් කාර්යයක් ගැන ආයි මඛ මෙසේ කළේ? ආයි මඛ මෙසේ නොකළේ? යනුවෙන්ද නොඇසීය. (ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

මා නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සමග ගමන් කර මින් සිටිමි. එතුමා මත මහන දාර(වාට්ටි)යෙන් යුත් පොරෝ තාවක් තිබින. ගම්වැසියෙකු පැමිණ එය තදෙන් ඇද්දේය. මා නබිතුමාගේ උරහිස කරා බැලුවෙමි. තදෙන් ඇදු නිසා පොරෝතා දාරයෙහි ප්‍රතිබිම්බය එහි පැණින. පසුව, මහු ‘මුහම්මද්, මබ සතුව ඇති අල්ලාහ්ගේ සමපත්වලින් මාහට තිකුත් කරන ලෙසට අණ කරන්න යනුවෙන් කිය. එකළ එතුමා ‘මහු කරා බලා සිතහවීමෙන් පසු මහුට එය තිකුත් කරන මෙන් අණ කළේය. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

නබිතුමා තම නිවසෙහි කුමක් කරන්නේද ? යනුවෙන් එතුමාගේ බිරියෙක්වූ ආයිෂා (රලි) තුමියගෙන් විමසූ කළ, එතුමිය ‘එතුමා නිවැස් කටයුතුවලදී (තම බිරිදත්ට) සහාය දක්වන්නේය. සලාතයේ වෙලාව පැමිණ විගස දෝවනයකර සලාතය සදහා පිටත්වන්නේය.

නබිතුමාගේ අනුගාමික අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු හාරිද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට වඩා වැඩියෙන් මද සිතහ වන කිසියම් කෙනෙකු මා තොදිටිමි.

(ග්‍රන්ථය : නිර්මද්)

නබිතුමාගේ ප්‍රසිද්ධ ගුණාංගයන් අතර එතුමා ලෝභක මෙන් තොර දානය කිරීමෙහි යහපත් ශීලයාය. සත්‍යභාව යෙන් කිසිවිටක පසුබට නොවන

ධෛර්ය වන්තයාය. තීන්දු කිරීමේදී කිසි විටක හෝ අසාධාරණකම් නොකරන යුක්ති ගරුක පුද්ගලයාය. සිය ජීවිතයෙහිම සත්‍යශීලියා හා විශ් වාස වන්තයා ලෙස බැලෙවෙයි. එතුමාගෙන් කිසිදු දෙයක් අයැද, එතුමා එය නොමැති බව කිසියම් දිනක නොපැවැසූ බව ජාබර් (රලී) තුමා පවසන්නේය. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

තබ්තුමා තම අනුගාමිකයන් හා සමග යහළු විභවවෙහි යෙදී සිටින්නේය. මවුහු සමග එක්වමින් මවුන්ගේ දරුවන් සුරතල් කරමින් විනෝද කරන්නේය. දරුවන් තම මඩොක් කුවෙහි වාඩිකරවා ගන්නේය. ආගන්තුක සංග්‍රහ සඳහා කෙරෙන ආරාධනා පිළිගන්නෙකු ලෙසද, රෝගීන්ගේ සුව දුක් විමසන්නෙකු ලෙසද, මිනිසුන් තමන්ගේ වැරදිත් සඳහා පවසන තිදහසට කරුණු පිළිගන්නෙකු ලෙසද සිටියේය.

තබ්තුමා තම අනුගාමිකයන්, මවුන් ප්‍රියවත තමවලින් කැඳවන්නේය. තමා සමග කරන කවරෙකුගේ කතා බහ හෝ විසන්ධි නොකරන්නේය. එතුමාගේ අනුගාමිකයා වූ අබු කතාදා (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තබ්තුමා හමුවීම සඳහා තප්පාසි රජතුමාගේ දූත පිරි සක් පැමිණ අවස්ථාවේදී එතුමා මවුන්ට ආවතේව කළේය. එවිට එතුමාගේ අනුගාමිකයෙක් ‘මබතුමා වෙනුවෙන් (ආව -තේව කිරීමට අපි සිටින්නෙමු’ යැයි කීහ. එයට එතුමා ‘මවුන් අප සහෝදරයින්ට ගරු

කළහ. එනිසා, මා මවුන්ට ආවතේව කිරීමට ප්‍රිය කරමි' යැයි පැවැසීය. පසුව, එතුමා 'මාද (අල්ලාහ්ගේ) දාසයෙකි. දාසයෙක් ආහාර පානය අනු -භව කරන සේම මාද ආහාර පානය අනුභව කරමි' යැයිද පැවැසීය. එතුමා බුරුවා මත ගමන් කරන්නේය. දිලීන්දත් ගේ සුවදුක් විමසන අතර, මවුන් සමග එකට අසුන්ගෙන සිටින්නේය.

සත්‍යභාවය

නියතව, සැබෑ මුස්ලිම් වරයා තම දේවියා හා මිනිසුන් සෑම දෙනා සමගද සත්‍යභාවයෙන් කටයුතු කරයි. එසේම, සෑම අවස්ථාවල සිය ප්‍රකාශ හා ක්‍රියාවලදීද සත්‍යභාවයෙන් සිටී. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්නයිනි, අල්ලාහ් කෙරෙහි බියෙන් සිටින්න. තවද, සත්‍ය වන්නයන් සමග සිටින්න.

(අල්කුර්ආන්-9:119)

ආඉෂා (රලි) තුමිය මෙසේ පවසන්නීය.

අසත්‍යයට වඩා ඉමහත් පිළිකුල් ගුණාංගයක් මුහම්මදු තබි (සල්) තුමාට තොතිබින.

(ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

විශ්වාස වන්නයා බියගුල්ලා ලෙස සිටීද? යනුවෙන් තබි තුමාගෙන් ප්‍රශ්න කළවිට එතුමා 'මව් සිටි' යනුවෙන්ද, විශ් -වාස වන්නයා ලෝභයා ලෙස සිටීද?

යනුවෙන් ප්‍රශ්න කළ විට එතුමා ‘මව සිටි’ යනුවෙන්ද පැවැසූ අතර, විශ්වාස වත් -තයා අසත්‍ය වත්තයා ලෙස සිටිද ? යනුවෙන් ප්‍රශ්න කළ විට එතුමා ‘නොසිටි’ යනුවෙන්ද පැවැසීය. (ග්‍රන්ථය : මුඅන්තා)

ආගම පිළිබඳ කාර්යයන් අසත්‍ය කිරීම, අකුසල් අතරින් ඉතා පිළිකල් කමක්ද, අසත්‍යයේ වර්ග අතර ඉතා දුෂ්ට කමක්දවෙ. එයට කුලිය, අපායයවෙ. මක්නිසාද යත්, තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

කවරෙකු මා ගැන මිනැකමින් අසත්‍යය පවසන්නේද, මහු තම අසුන (ස්ථානය) අපායයෙහි පිළියෙල කරත්වා. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

දරුවන් සත් ගුණධර්මයෙහි වර්ධනයවීම සඳහා දරුවන් ගේ සිත් සතත් තුළ එය වැපිරීමට ඉස්ලාම් දහම උනන්දු කරයි. තනිතායක තුමා පැවැසූ වදනක් අබුහුරෙරා (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් හෝ දරුවෙක් අමතා ‘එන්න මෙය රුගෙන යන්න’ යනුවෙන් කැඳවා පසුව එය ලබා නොදෙන්නේනම්, එයද අසත්‍යයෙකි.

(ග්‍රන්ථය : අහ්මද්)

විනෝදයට වුවද අසත්‍යය කීමෙන් වැළකී සිටින ලෙසට තනිතුමා තම සමාජයන් උනන්දු කර සිටින අතර, විනෝ දයට හෝ අසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීමෙන් වැළකී සිටින්නාට ස්වර්ග මධ්‍යයේ මාලිගාවක් තනනු

ලබන බව පොරොන්දු වක්ද පම කරයි. එතුමා මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

විනෝදයට හෝ වෙවා, අසත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීමෙන් වැළකී සිටින්නාට ස්වර්ග මාධ්‍යයෙහි මාලිගාවක් ලබා දීමට මම පොරොන්දු වෙමි. (ග්‍රන්ථය : අබුදුච්ච්)

වෙළෙන්දා තම වෙළඳ භාණ්ඩ පිළිබඳව විවරණය කිරීමේදී අසත්‍ය පැවැසීමට ඉඩ ඇත. මේ ගැන තබී මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ අවවාද කරන්නේය.

භාණ්ඩයෙහි පවතින අඩුපාඩුකම් ගැන දැන ගෙනත්, එය නොපවසා විකිණීම කිසියම් මුස්ලිම්වරයෙකුට හෝ අනුමත නොවන්නේය.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

වගකීම්

විශ්වාසය සඳහා පවරන ලද වගකීම් තිසි පරිදි රකන ලෙසත්, මිනිසා තමා ඉටු කරන කාර්යයන් ලොකු හෝ කුඩා හෝ වෙවා ඒවා සියල්ලෙහි තම දෙවියා තමා කෙරෙහි අවධානය යොමුකර සිටින බව සිතා ක්‍රියා කළ යුතු බවත් ඉස්ලාම් ධර්මය, අණ කරයි. එහෙයින්, මුස්ලිම් වරයෙකු තමාට අල්ලාහ් නියමකර ඇති කාර්යයන් ඉටු කිරීමෙහි හා මිනිසුන් අතර පවතින හැසිරීමෙහි (එනම් තමාට පවරන ලද වගකීම් කෙරෙහි) විශ්වාසභාවයෙන් සිටිය යුතුයි. වග කීම් යනු, මිනිසා තමාට පවරන ලද කාර්යයන් පරිපූර්ණ

යෙත් ඉටු කිරීමට උනන්දු වීමකි. මෙය අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

මබලා වෙත භාරකරන ලද දේ එහි හිමිකරුවන්ට භාර කරන ලෙසත්, මිනිසුන් අතර තිත්දු කරන්නේ නම්, යුතු කමින් තිත්දු කරන ලෙසත් නියතව අල්ලාහ් මබලාට අණ කරන්නේය. (අල්කුර්ආන්-4:58)

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

වගකීම පිළිබඳ විශ්වාසනීය භාවයක් නොවන්නාට විශ් වාසය (ර්මාන්) නොවන්නේය. (ගුන්ථය : අන්මද්)

වගකීම පිළිබඳ විශ්වාස භාවය යනු, සමහරුන් දැන සිටින පරිදි තමා වෙත භාරකරන ලද භාණ්ඩ සුරකීම පමණක් නොවන අතර, එය ඉතාමත් ගැඹුරු අර්ථ සහිතකි. වගකීම පිළිබඳ විශ්වාස භාවය ඉටුකිරීම යනු, තමා වෙත පවරන සෑම කාර්යයක් හා ක්‍රියාවක් එය මෙලෝ හෝ පරලෝ පිළිබඳ කරුණු හෝ වෙවා එවා විශ්වාසයෙන් ඉටු කිරීමකි.

බැගැපත්කම

මුස්ලිම්වරයා තමා ඉතා පහත්කමෙන් තොර, බැගැපත් කමෙන් ක්‍රියා කළ යුතුයි. කිසිදු අවස්ථාවක හෝ අභාකාර කමෙන් නොසිටිය යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, (ම : නබි,) ඔබව පිළිපදින විශ්වාසීන් අතර,
උර හිස පහත්කර (සිතිදු කමින්) හැසිරෙන්න.
(අල්කුර්ආන්-28:215)

තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ
පවසන්නේය.

[مَا تَوَاضَعُ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ] (رواه مسلم)

අල්ලාහ් වෙනුවෙන් බැගැපත්කමින් හැසිරෙන
කිසිවෙ -කුට අල්ලාහ් උසස් නොකර නොසිටී.
(ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

[إِنَّ اللَّهَ أَوْحِي إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا

يَغِيَّ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ] (رواه مسلم)

ඔබලාගෙන් කෙනෙකු තවත් කෙනෙකුට අහංකාර
හා අපරාධ නොකරන තරමට බැගැපත්කමින්
හැසිරෙන ලෙස අල්ලාහ් මාහට (දේව හෙළිදරව්ව
මගින්) දැනුම්දී ඇත. (ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

දිළික්දැන් හා දුප්පතුන් සමග අසුන් ගැතීම, මවුන්
අතර තමා ශ්‍රේෂ්ඨියා ලෙස නොපෙන්වීම, මිනිසුන් සමග
මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන් සිටීම හා කෙනෙකු වෙතත්
කෙනෙකුට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨියා බව නොසිතීම යනාදීන්
බැගැපත්කමෙහි භාහිර ප්‍රතිරූපයන්ය.

තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා සමාජයෙහි වක්තාවරයා
ලෙස සිට තම නිවස අතුගාමික්ද, ඵළුවන්ගෙන් කිරි

දොවමින්ද, ඉරුණු තම ආඥම් පැළඳුම් මසා ගනිමින්ද, තම ආවතේව කාරයා සමග (එකට වාඩිවී) ආහාර පානය අනුභව කර මින්ද, වෙළඳ පොළට ගොස් අවශ්‍ය දේ මිළදී ගනිමින්ද, කිසිදු හේදයකින් තොරව වැඩිහිටියන්, කුඩා අය, පොහො -සත් හා දිලීන්දත් සමග අතිතත ගෙන මුඛවර්ණනා කර මින්ද සිටියේය.

ලැජ්ජාවීම

ලැජ්ජාවීම විශ්වාසයේ කොටසක්වන අතර, එය කුසල් වර්ධනය කරයි. මේ පිළිබඳව බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථවල තබා මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ වදනක් වාර්තාවේ. එතුමාගේ මෙවැනි විශිෂ්ට ගුණාංගයන් මුස්ලිම් වරුන්ට ආදර්ශමත්ව පවතී. මක්නිසාද යත්, තබිතුමා අධිකව ලැජ්ජා වන්නෙකු ලෙස සිටියේය.

අබු සර්ද් (රලි) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[...فَإِذَا رَأَى شَيْئًا يُكْرَهُهُ عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ] (رواه البخاري)

තබි (සල්) තුමා පිලිකල් දෙයක් දුටුවෙනම්, එතුමාගේ මුහුණයෙහිම ඒ බව අපි දැන ගනිමු.

(ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

මුස්ලිම් වරයාගේ ලජ්ජාව සත්‍යය පැවැසීමට හෝ දැනුම් ඥානය ලබා ගැනීමට හෝ සහපත් කාර්යයන් කෙරෙහි අණ කිරීමට හෝ අයහපත් ක්‍රියාවන්ගෙන් වැළකී සිටීමට හෝ බාධාවන් ලෙස නොපවතී.

උමුළු සුලෙමි (රලි) තුමියගේ ලැජ්ජාව නබිතායක තුමා ගෙන් මෙසේ ඇසීමට බාධාවක් නොවීය. ‘අල්ලාහ්ගේ දුකයා ණෙති, සත්‍යය පැවැසීමට නිශ්චය වශයෙන්ම, අල්ලාහ් ලැජ්ජා නොවන්නේය. ස්ත්‍රියෙකුට සිහිතයෙහි ධාතුව පිටත් වූයේනම්, ඇයට ස්නානය කිරීම අනිවාර්යද?’ යනුවෙන් චතුමිය ඇසීය. එයට චතුමා ‘මව ඇය ධාතුව දුටුවෙනම්, ජල ස්නානය කිරීම අනිවාර්ය වේ’ යනුවෙන් පැවැසීය. (ග්‍රන්ථය : ඉබාර්)

එසේම, ලැජ්ජාවීම, අකුසල් කාර්යවල යෙදීම, තමාට පැවැරූ කාර්යයන් අඩාල කිරීම, මිනිසුන්ගේ රහසයන් එළි කිරීම හා මවුන්ට පීඩා කිරීම යනාදී කාර්යයන් වළක්වයි.

අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ලජ්ජාවීම ඉතා උතුමිය. එනිසා, විශ්වාස වන්තයා තමා මැවූ දෙවියාට ලැජ්ජා විය යුතුයි. මහු මහුව මවා මහුට දායාදයන් ලබා දුන්නේය. එනිසා මහුට වහල් වීමෙන්ද, මහුගේ දායාදයන් වෙනුවෙන් තුනි පුදකිරීමෙන්ද අඩුපාඩු කිරී මට මුස්ලිම් වරයා ලැජ්ජාවිය යුතුයි. තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يَسْتَحْيَا مِنْهُ مِنَ النَّاسِ] (رواه البخاري)

මිනිසුන්ට වඩා ලජ්ජාවීමට අල්ලාහ් තමා ඉතාමත් සුදුස්සාය. (ග්‍රන්ථය : ඉබාර්)

අයහපත් ගුණාංගයන්

අපරාධ කිරීම

සත්‍ය මුස්ලිම් වරයාගෙන් කිසියම් කෙනෙකුට හෝ තිත්දා කිරීම නොසිදුවේ. ඉස්ලාමය අපරාධ කිරීම තහනම් කරයි. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

[الفرقان: 19] ﴿وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نَذْفًا عَدَابًا كَبِيرًا﴾

තවද, මබලා අතර, කවරෙකු අපරාධ කරමින් සිටින්නේද, අපි මහුට විශාල වෙදනාවක් (භූකිති විදීමට) ඇති කරන්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-25:19)

හදිස් කුදුස්හි අල්ලාහ් පැවසූ බව මෙසේ වාර්තාවේ.

[إِبْنُ حَرَمَةَ الظُّلْمُ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظْلَمُوا] (رواه مسلم)

මාගේ දාසයිනි, අපරාධය මා මානට තහනම් කළේමි. එය මබලා අතරද තහනම් ලෙසට පත් කළේමි. එනිසා, මබලා කිසි යම් කෙනෙකුට හෝ අපරාධ නොකරන්න. (ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

අපරාධය වර්ග තුනකට බෙදේ. ඒවා මෙසේය.

1-දෙවියාට කරන අපරාධය

දාසයා තම දෙවියාට කරන අපරාධය මහුව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම මෙන් සිදුවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [البقرة: 254]

ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් හෙතම අපරාධ කරුවන්ය.
(අල්කුර්ආන්-2:254)

සමහර ආදහිමයන් අල්ලාහ් හැර වෙනත් කෙනෙකුට යොමු කිරීම සේම, මහුගේ ආදහිමයන්හි සමාන කිරීමෙන්ද මෙය සිදුවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: 13]

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ්ට සමාන කිරීම ඉමහත් අපරාධ යෙකි. (අල්කුර්ආන්-31:13)

2-මිනිසාට කරන අපරාධය

මිනිසා අන් මිනිසාට කරන අපරාධය මවුන්ගේ නම්බුව, ශරී රය හා ධනයන් කෙරෙහි අක්‍රමවත් ලෙස හානි ඇති කිරීමෙන් සිදුවේ. තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ : دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعَرَضُهُ] (رواه البخاري)

සෑම මුස්ලිම් වරයාගේම ප්‍රාණය, සම්පත හා නම්බුව වෙනත් මුස්ලිම් වරයාට තහනමය. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

[مَنْ كَانَ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضٍ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ مِنْ قَبْلِ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدَرٍ مَظْلَمَتِهِ ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ] (رواه البخاري)

කවරෙකු හෝ තම සහෝදරයාට අවනම්බුවට පත්කර හෝ කිසියම් දෙයක් පැහැර ගෙන හෝ අපරාධ කළේද, දිනාර් හා දිර්හම් (කිසිවෙකු) පල නොදෙන දිනය පැමිණීමට පෙර ඔහු එම අපරාධයෙන් නිදහස්වී සිටිය යුතුයි. ඔහු සතුව කුසල් තිබේනම්. ඔහු කළ අපරාධයෙහි ප්‍රමාණයට එයින් ගැනෙනු ලැබේ. ඔහු සතුව කුසල් නොවන්නේනම්. ඔහු මගින් අපරාධයට ලක්වූ තැනැත්තාගේ අකුසල් ඔහු මත පටවනු ලැබේ.

(ඉන්ඵය : බුහාරි)

3-සිය ආත්මයට කරන අපරාධය

මිනිසා තමාගේ ආත්මයට කරන අපරාධය, තහනම් කාරය යන්නේ යෙදීමෙන් සිදුවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

[البقرة: 57] ﴿وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾

තවද, ඔවුන් අපහට අපරාධ නොකළහ. නමුදු, ඔවුන් තම ආත්මයටම අපරාධ කරමින් සිටියහ.

(අල්කුර්ආන්-2:57)

තහනම් දේහි යෙදීම තම ආත්මයටම කරන අපරාධයෙකි. මන්ද, මෙසේ යෙදීම අල්ලාහ්ගේ දඩුවම අනිවාර්ය කරයි.

ර්ථමන කිරීම

මුස්ලිම්වරයා වැළකී සිටීමට අනිවාර්යවූ තිත්දින ගුණාංග යන් අතර ර්ථමන කිරීමද එකකි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් තම දාසයන්ට බෙදා ඇති දේ කෙරෙහි ප්‍රතික්ෂේප කිරීම මෙහි සිදු වන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

[النساء: 04] ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾

අල්ලාහ් මිනිසුන්ට ලබාදී ඇති මහුගේ දායාදයන් පිළිබඳව මවුත් ර්ථමන කරන්නෙදි? (අල්කුර්ආන්-4:54)

ර්ථමන වර්ග දෙකකි.

- 1-පුද්ගලයෙකු සතු සම්පත් හෝ දැනුම් ඥානය හෝ බලය යන දායාදයන් තමාට ලැබීම සඳහා මහුගෙන් ඉවත් විය යුතුයි යනුවෙන් ආශාවීම.
- 2-පුද්ගලයෙකු සතු දායාදයන් තමාට නොලැබුවද, මහුගෙන් ඉවත්විය යුතුයි යනුවෙන් ආශාවීම.

තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[يَا كَيْمُ وَالْحَسَدُ، فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ

أَوْ الْعُشْبَ] (رواه أبو داود)

ර්ථමන ගැන මා මබලාට අවවාද කරමි. මක්නිසාදයත්, ගින්න දර මිටිය විනාශ කරන සේම, ර්ථමනව කුසල් කාර්ය යන් විනාශ කරයි. (ග්‍රන්ථය : අබුදාවුද්)

පුද්ගලයෙකු සතුව ඇති දායාදයන් ඉවත්විය යුතුය යනුවෙන් අපේක්ෂා නොකර, එවන් පුද්ගලයා සතු දායාදයන් තමන්හටද ලැබීමට අපේක්ෂා කිරීම ඊර්ෂ්‍යා නොවන්නේය.

වංචා කිරීම

මුස්ලිම් වරයා තම සහෝදරයින් අතර විශ්වාසියෙකු ලෙස සිටිය යුතු අතර, කිසියම් කෙනෙකුට හෝ වංචා නොකළ යුතුය. එහිසා, තමාට කැමැතිවන දේම තම සහෝදරයාටද කැමැතිවිය යුතුය. මුස්ලිම් ග්‍රන්ථයෙහි වාර්තාවී ඇති පරිදි මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘කවරෙකු අපට රුවටෙන්තේද? මහු අපේ අයෙකු නොවන් තේය’ යනුවෙන් පවසන්නේය.

දිනක් තබි මුහම්මදු (සල්) තුමානන් (කඩ වීදියෙහි) ආහාර ගොඩක යාබදව ගමන් කළ අවස්ථාවේ තම අත එහි ඇතුළු කළ විට එහි තැන ගතිය දැනගත් එතුමා ‘ආහාර වෙළෙන්දකි, මෙය කුමක්ද? යනුවෙන් විමසීය. එයට මහු ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයා තෙකි, වැහි ප්ලයෙන් එය තැමින’ යනුවෙන් කීය. එවිට එතුමා ‘මිනිසුන්ගේ බැල්මට දැනෙන පරිදි එය උඩට දැමිය නොහැකි ද?’ යනුවෙන් අසමින් ‘කවරෙකු අපට වංචා කරන්නේද? මහු අපට අයන් අයෙකු නොවන්නේය’ යනුවෙන් පැවැසීය. (ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

අහංකාර කිරීම

සමහර අවස්ථාවක මිනිසා තම දැනුම් ඥානය පිළිබඳව අහංකාර කරයි. එමගින් ඔහු වෙනත් මිනිසුන්ට හෝ දැනුම් ඥාන වත්තයින්ට හෝ වඩා තමා ශ්‍රේෂ්ඨයා බව සිතා මවුන්ව පහත් කමින්ද දකින්නට පටන් ගනී. සමහර අවස්ථාවක මිනිසා තම ධනය ගැන අහංකාර කරයි. මෙමගින් ඔහු තමා අත් මිනිසුන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයා ලෙස සිතයි. එසේම සමහර අවස්ථාවක මිනිසා තම කුසලතා හෝ ආදර්ශයන් හෝ මෙවැන්නන් ගැනද අහංකාර කර කරමින් සිටින්නේය.

තමුත්, සත්‍ය මුස්ලිම්වරයා මෙවන් අහංකාර කමෙන් වැළකී සිටිමින් ඒ පිළිබඳව අවධානයෙන් සිටී. තිසැකයෙන්ම ජෛතාන් (යකෂයා) ස්වර්ගයෙන් පිටමන්වීමට හේතුවූයේ ඔහුගේ අහංකාර රකම බව මුස්ලිමෙකු සිතයි. එසේම, ආදම් (අලෙ) තඹතුමාට (හිස තමා) සුප්ප්දය කරන ලෙසට අල්ලාහ් ඔහුට අණ කළ විට ඔහු ‘මා ඔහුට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයාය. ඔබ මාව දල්වන ගින්නෙන් තිර්මානය කළේය තමුත්, ඔබ ආදම් මාවවෙ පස්වලින්ය’ යනු වෙන් කිය. මෙය ඔහු අල්ලාහ්ගේ දායාදයෙන් පිටමන් කිරීමට හේතු විය. මෙම අහංකාර කමට මාෂධය වන්නේ, මිනිසෙකු තමාට අල්ලාහ් අදාල ලබාදී ඇති දැනුම් ඥානය, ධනය හා ආරෝග්‍ය භාවය වැනි දායාදයන් කිසියම්

මොහොතක හෝ උදුරා ගැනීමට අල්ලාහ් ඉතා ශක්ති වන්තයා බව තේරුම්ගෙන සිටීමකි.

ගුණාධර්මය වර්ධනය කිරීමේ මාර්ග

තම ආත්මයට හුරුවූ ගුණාංග වෙනස් කිරීම මිනිස් ස්වභාව යට ඉතා බරකැවූ කාර්ය යන්තෙහි කිසියම් සැකයක් නොමැත. නමුත් මෙය නොහැකි කාර්යයක්ද නොවන්නේය. එබැවින්, විවිධ කාරණාවන් හා මාර්ගයන් මගින් මිනිසා යහපත් ගුණාංග යන් වර්ධනය කළ හැක. ඒවා මෙසේය.

1-යහපත් ප්‍රතිපත්තිය

ප්‍රතිපත්තිය විශිෂ්ටම කරුණකි. වැඩි වශයෙන් මිනිසාගේ ගුණාංගයන් මහුගේ චිත්තතා ප්‍රතිපත්තිය හා මහු පිළිපදින ධර්මයෙහි ප්‍රතිබිම්බයක් බව පවතී. එපමණක් නොව, නියත වශයෙන්ම, ප්‍රතිපත්තිය හෙතම විශ්වාසයෙකි.

විශ්වාසීන් අතරෙහි, විශ්වාසයෙහි පරිපූරණ වන්තයා මවුන් අතර සිටින සත් ගුණධර්ම ශීලයාය. ප්‍රතිපත්තිය තිසි ලෙස පවතින්නේනම්, එමගින් ගුණධර්මයන්ද යහපත් ශීලයෙන් පවතී. සත්‍ය ප්‍රතිපත්තිය මහුට සත්‍ය භාවය, දානය කිරීමේ හැකියාව, ඉවසීම, විරකම යන සත් ගුණධර්මයන් කෙරෙහි රුකුල් දෙයි. එසේම, අසත්‍ය භාවය,

ලෝභකම නොදැනුවත් කම යන අයහපත් ගුණාංගයන් කෙරෙහි මනුෂ්‍ය වළක්වයි.

2-ප්‍රාර්ථනාව

ප්‍රාර්ථනාව ඉතා විශාලම දොරටුවකි. එය දාසයෙකුට විවෘත වූයේනම්, එම මාර්ගයෙන් කුසල් හා දායාදයන් අඛණ්ඩවම පැමිණෙමින් පවතී. කවරෙකු යහපත් ගුණධර්මයන් පිළිපැදී මට හා අයහපත් ගුණාංගයෙන් වැළකී සිටීමට අපේක්ෂා කරන්නේද, මහු අල්ලාහ් කරා යොමුවිය යුතුයි. මහු මහුට යහපත් ගුණධර්මයන් වර්ධනය කර, අයහපත් ගුණාංගයන් මහුගෙන් ඉවත් කරයි.

මෙම කරුණු මත හා වෙනත් කාරණා අනුව ප්‍රාර්ථනා කිරීම ඉතා ප්‍රයෝජන දායකය. මෙහිසා නඬි මුහම්මද් (සල්) තුමා තම දෙවියා වෙත ඉතා කීකරුවෙන් තමාට යහපත් ගුණධර්මයන් ලබා දෙන ලෙස අධිකව ප්‍රාර්ථනා කරන්නේය. එතුමා සලාතයේ ආරම්භක ප්‍රාර්ථනාවේදී මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කරමින් සිටින්නේය.

[اللَّهُمَّ اهْدِنِي لِحَسَنِ الْإِخْلَاقِ ، لَا يَهْدِينِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ ،
وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا ، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ] (رواه مسلم)

දෙවියනේ, සත් ගුණධර්මයන් කරා මාහට සුමග පෙන්වනු මැනවි. සත් ගුණධර්මයන් කරා මාහට සුමග පෙන්වන්නා මඟ හැර අන් කිසිවෙකු

නොමැත. අයහපත් ගුණාංගයන් මගෙන් ඉවත් කරනු මැනවි. අයහපත් ගුණාංගයන් මගෙන් ඉවත් කරන්නෙකු මඟ හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත.

(ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

3-සටන් කිරීම

මෙම කාර්යයෙහි සටන් කිරීම පලදායක කරුණෙකි. සත් ගුණධර්මයන් පිළිපැදීමටත්, අයහපත් ගුණාංගයෙන් වැළකී සිටීමටත් තම සිත්සතත් සමග කවරෙකු සටන් කරන්නේද, මහුට අධික කුසල් ලැබෙන අතර, මහු වටා පිරිවරාමින් ඇති අකුසල් ඉවත්වේ.

යහපත් ගුණ ධර්මයන් අතර ස්වභාවික හා උනන්දුවෙන් තමා වර්ධනය කරගන්නා යහපත් ගුණාංගයන් ඇත. සටන් කිරීම යනුවෙන් හැඳින්වන්නේ, පුද්ගලයෙකු තම සිත්සතත් සමග වරක් හෝ දෙවරක් හෝ කීප වතාවත් හෝ සටන් කිරීමක් නොවේ. නමුදු, සටන් කිරීම යනු මරණය දක්වාම සටන් කිරීමකි. මක්නිසාදයත්, සටන් කිරීම ඇදහීමයෙකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ [الحج: 99]

මඟට මරණය සිදුවන තෙක් මඟ දෙවියාව අදහන්න.
(අල්කුර්ආන්-15:99)

4- සව පරීක්ෂා කිරීම

තම අයහපත් ගුණාංග කෙරෙහි එහි නිවැරදි භාවය ගැන තමා විසින්ම ස්වපරීක්ෂා කළ යුතු අතර, තැවත වරක් මෙම ගුණාංගයෙහි නොසෙදීමට අධිටත් කළ යුතුය.

5- සත් ගුණාධර්ම මගින් සිදුවන කුසල් ගැන සිතීම

තියන වශයෙන්ම, සමහර කාර්යයන්හි පල ප්‍රයෝජනයන් පිළිබඳව දැන සිටීම හා එහි අවසාන යහපත් තීරණය ගැන සිතුවිලිමත් වීම, ඒවා ක්‍රියා කිරීමටත් පිළිපැදීමටත් ඒ වෙනුවෙන් උනන්දු වීමටත් ඉමහත් හේතු දායක වන්නේය.

6- අයහපත් ගුණාංගයෙහි අවසානය ගැන සිතීම

එනම්, අයහපත් ගුණාංගය මගින් සිදුවන ස්ථිර කණගාටුව, අඛණ්ඩ ශෝකය, හානිය, දුක හා මිනිසුන්ගේ සිත් සතත් තුළ සිදුවන අසතුට යනාදියත් ගැන සිතා බැලිය යුතුය.

7- සිත පදමු කිරීමෙහි අවිශ්වාස නොකිරීම

අවිශ්වාස කිරීම මුස්ලිම් වරයාට යහපත් තොවන අතර, එය කිසිදු දිනක හෝ මහුට සුදුසුද තොවන්නේය. නමුත්, තම ඇල්ම ශක්තිමත් කර සිත්සතන පරිපූරණ කිරීමට හා තම අඩුපාඩු නිවැරදිකර ගැනීමට උත්සාහ කිරීම අවශ්‍යවේ.

8- මුහුණ ප්‍රබෝධවීම හා අප්‍රසන්නවීමෙන් වැළකීම

සුද්ගලයෙකු තම සහෝදර මුස්ලිම්වරයාට මුහුණේ ප්‍රබෝධ යෙත් බැලීම දානයෙකි. එයට කුලියද ලැබෙන්නේය. නබි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ] (أخرجه الترمذي)

මබ මබේ සහෝදරයාට මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන් බැලීම මබට දානයෙකි.

(ග්‍රන්ථය : නිර්මිද)

[لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ] (رواه

مسلم)

මබ සහෝදරයාට මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන් හමුවීම අනුල කිසි යම් යහපත් කාර්යයක්ද මබ ස්වල්ප ලෙස නොසිත්ත.

(ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

9- නොදිවීම හා නොසැළකීම

මෙම ගුණාංග දෙක උගතුන් හා ශ්‍රේෂ්ඨයන්ගේ ගුණාංග වේ. මෙය ආදරය වර්ධනය කිරීමටත් එය අඛණ්ඩව පවත්වා ගෙන යාමටත්, විරෝධී භාවය වළලීමටත් සහයවේ.

10-ඉවසීම

ඉවසීම ගුණාංගයන් අතර ඉතා උතුම් හා ජ්‍යෙෂ්ඨ වන්නයන්ට සුදුසු සත් ගුණධර්මයෙකි. ඉවසීම යනුවෙන් හැඳින්වන්නේ, කෝපය නැගෙනවිට සිත මෙල්ල කිරීමකි. නමුදු, ඉවසීම් වන්නයා කෝප නොවී සිටීම ඉවසීමෙහි කොන්දේසියක් නොවන්නේය. මහු කෝපය නැගෙන විට තම ඉවසීම් භාවයෙන් එය මෙල්ල කරයි. කෙතෙකු ඉවසීම් භාවයෙන් සිටින්නේ නම්, මහුට ආදරය දක්වන්නන් අධික වන අතර, මහුව අප්‍රිය කරන්නන් අඩුවේ. මහුගේ තරාතිරමද උසස්වේ.

11-නුගතූන්ගෙන් ඉවත්වීම

කවරෙකු හෝ නුගතූන්ගෙන් ඉවත්වී සිටින්නේද, මහු තම නම්බුව රැකගෙන සිත්සනතට සැතපීම ලබා ගනී. එසේම තමාට බාධා කරන දේ කෙරෙහි සවන්දීමෙන් වැළකී සිටී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: 199]

(නම්බුවෙන්) සමාවනීය භාවය අනුගමනය කරන්න. කුසල් (කාර්යයන්) පිළිපදින මෙන් අණ කරන්න. නුගතූන්ගෙන් වැළකී සිටින්න. (අල්කූර්ආන්-7:199)

12-බැණවැදීමෙන් වැළකීම

මිත්සුන්ට බැණ වැදීමෙන් වැළකී සිටීම සත් ගුණධර්මයකි.

13-පීඩාවන් අමතක කිරීම

බෙට හිරිහැර කළ අය කෙරෙහි මඬේ සිත පවිත්‍රවීම සඳහා එම හිරිහැරයන් අමතක කළ යුතුයි. මහුව අත් අය ලෙස නොසැළකිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තම සහෝදරයන් කළ හිරිහැරයන් අමතක නොකර ඒවා සිහිකර සිටින්නාට මවුත් සමග උතුම් ජීවිතයක් ගත කළ නොහැක. එබැවින්, හැකි තාක් එම හිරිහැරයන් අමතක කළ යුතුයි.

14-සමාවීම හා අකුසල් කරන්නාට කුසල් කිරීම

මෙසේ කිරීම තරාතිරම උසස්වීමට හේතු වන්නේය. තමාගේ සිතට මෙයින් සැතපීමද පළිගැනීමේ වේතනාවෙන් තිදහස්ද ලැබෙන්නේය.

15-දානය කිරීම

දානය කිරීම උතුම් ගුණධර්මයෙකි. ලෝභකම තිත්දාව ඇති කරන සේම, දානය කිරීම ආදරය ඇති කරයි. අසතුට ඉවත් කරයි. යහපත් කිරීති නාමය ලබාදී අඩුපාඩුකම හඟවයි.

16-අල්ලාහ්ගේ කුලිය සත්‍ය බව සිතීම

යහපත් ගුණධර්මයන් වර්ධනය කිරීමට සහායවන කාර්ය යන් අතර උතුම් කාර්ය අල්ලාහ්ගේ කුලිය කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමකි. මෙය ඉවසීම, සිත් සතන් සමග සටන් කිරීම හා මිනිසුන්ගේ හිරිහැරයන් ඉවසා සිටීම යනාදීන් සඳහා සහාය වන්නේය. කවරෙකු තම සත් ගුණධර්මයන්ට හා සිත් සතන් සමග කරන සටනට නිසැකව, අල්ලාහ් කුලිය පිරිනමන බව ස්ථිරයෙන් විශ්වාසය කරන්නේද, මහු සත් ගුණධර්ම යන් වර්ධනයකර ගැනීමට උනන්දුව දක්වයි. මෙම මගෙහි මහු මුහුණපාන කරුණු සියල්ල මහුට පහසුවෙන් පවතී.

17-කෝපවීමෙන් වැළකීම

නියත වශයෙන්ම, කෝපවීම සිත්සතන් තුළ දැල්වන ගින් තෙකි. මෙය දඩුවම් කිරීමටත්, පළි ගැනීමටත් උසිගන්වයි. මිනිසා කෝපයට පත්වනවිට තම සිත්සතන මෙල්ලකර ගත් තේතම්, මහු තම ආත්ම ගෞරවය හා ගරුත්වය රැක ගනී. නිදහසට කරුණු සෙවීමේ තිත්දාවෙන් හා දුකෙන් තමාව වළක්වා ගනී.

අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

[جاء رجلٌ فقال: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَوْصِنِي فَقَالَ: لَا تَغْضَبْ، ثُمَّ رَدَّ

مِرَارًا، فَقَالَ: لَا تَغْضَبْ] (رواه البخاري)

මිනිසෙකු පැමිණ ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයානෙහි, මාහට උපදෙස් කරන්න’ යනුවෙන් තබී තුමාගෙන් විමසූකළ එතුමා ‘කෝප නොවන්න’ යනුවෙන් උපදෙස් කළේය. මහු තැවත තැවත උපදෙස් කරන මෙන් විමසීය. එවිටද ‘මබ කෝප නොවන්න’ යනුවෙන් එතුමා පැවැසීය. (ග්‍රන්ථය : බුහාරි)

18-උපදෙස් හා විමර්ශන පිළිගැනීම

තම අඩුපාඩුවන් පෙන්වා දෙනවිට එයින් වැළකී සිටීම සඳහා ඒවා පිළිගැනීම මහුට අනිවාර්යවේ. මක්නිසාදයත්, තමාගේ අඩුපාඩුවන් නොදැනෙන බව රහපෑම මගින් සිත ශීලාවාර කිරීමට නොහැක. එනිසා අර්ථවත් උපදෙස් හා සාර්ථකවත් විමර්ශන පිළිගත යුතුයි.

19-පවරන කාර්ය පරිපූරණයෙන් ඉටුකිරීම

මෙමගින් තිත්දාව, තර්ජනය, තිදහසට කරුණු කීම සහ පහත්කම යනාදීන්ගෙන් වැළකීමට හැක.

20-වරද පිළිගැනීම හා එය සාදාරණය කිරීමෙන් වැළකීම

මෙය යහපත් ගුණධර්මයේ සම්කූතක් වන අතර, අසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීමෙන්ද වළක්වයි. වරද පිළිගැනීම ගුණධර්මයකි. මෙම ගුණාංගය මෙවැන්නන්ගේ ගෞරවය ශ්‍රේෂ්ඨ කරයි.

21-සත්‍යභාවය වෙළාගැනීම

නියත වශයෙන්ම, සත්‍ය භාවයට විශිෂ්ට පල ප්‍රයෝජනයක් තිබේ. මෙමගින් පුද්ගලයෙකුගේ තරාතිරම හා ගෞරවය ශ්‍රේෂ්ඨවේ. මෙම ගුණාංගය අසත්‍ය තමවූ කිලිටුවෙන්ද, සිත් තැවුලෙන්ද හා සාදාරණය කිරීමේ නින්දාවෙන්ද රැක ගනී. එම සත්‍ය භාවය මහුට ගෞරවය, චිරකම, තමඛු ව යනාදීන් ලබා දෙන සේම, මිනිසුන් මහුට අපරාධ කිරීමෙන්ද, මහුගේ තමඛුවට හානි කිරීමෙන්ද මහුව ආරක්ෂා කරයි.

22-නිත්දා කිරීමෙන් හා පරුෂ වචන කීමෙන් වැළකීම

අධික නින්දා කිරීම කෝපය උසිගන්වයි. විරුද්ධතාවය ඇති කරයි. කරදරයන් සිදුකරන දේ කෙරෙහි සවන්දීමට යොමු කරයි. එහෙයින්, සත්‍ය වත්තයා කුඩා හෝ ලොකු කිසියම් වරද්දක් සඳහා හෝ තමාගේ සහෝදරයාට (නින්දිත ලෙස හෝ පරුෂ වචනයෙන් හෝ) අවවාද නොකරයි. ‘මහු එසේ කර ඇත්තේ, කුමක් හෝ හේතුවක් නිසා විය හැක’ යනු වෙන් සිතයි. අවවාද කළම යුතුනම්, සිතිදු භාවයෙන් අව වාද කරයි.

23-උගතුන් හා යහපතුන් සමග මිත්‍රත්වය පවත්වීම

උගතුන් හා යහපතුන් සමග මිත්‍රත්වය පවත්වීම යහපත් ගුණාධර්මයන් පුහුණු කිරීමටත්, එය

සිත්සතත් තුල තැන් පත් කිරීමටත් ඉමහත් ශ්‍රේෂ්ඨම මාර්ගයෙකි.

24- ඝාතවෘත්ත හා සහා පිළිවෙල පිළිපැදීම

සාකච්ඡාවෙහි අදහස් යොමු කරන්නාගේ කතා බහවලට සවන්දීම, ඔහුගේ කතාව විසන්ධි කිරීමෙන් හෝ අසත්‍ය කිරීමෙන් හෝ එය අල්පවත් ලෙස සිතීමෙන් හෝ ඔහු තම කතාව අවසන් කිරීමට පෙර නැගිටට යාමෙන් හෝ වැළකී සිටීම අනිවාර්යයෙන්ම පිළිපැදිය යුතු පිළිවෙලය. එසේම, සහාව තුල පිවිසිනවට හා සහාවෙන් පිටත්වනවට සලාම් කීම, සහාවෙහි අත් අය වෙනුවෙන් ස්ථානය විශාල කිරීම, කෙනෙකු නැගිටටවා ඒ ස්ථානයේ තමා අසුන් නොගැනීම, දෙන්නා අතර මවුන්ගේ අතවසරයෙන් අසුන් නොගැනීම, තුන්දෙනා සිටින කළු දෙන්නා සමග පමණක් පොද්ගලිකව රහස් කතා නොකිරීම යනාදීන්ද සහාවෙහි පිළිවැලිය.

25- නබිතුමාගේ චරිත කතාව අධ්‍යාධිව කියවීම

නබිතුමාගේ ජීවිත චරිතය කියවන්නන්ට මිනිස් සංහතිය නුදුටු ඉතා උතුම් ආදර්ශයන්ද, මිනිස් ජීවිත යට පරිපූරණ මග පෙන්වීමද, යහපත් ගුණාධර්මයන්ද ලබා දෙන්නේය.

26-සභාඛාවරුන්ගේ ජීවිතය ගැන අවධානය යොමු කිරීම

27-ගුණධර්මය පිළිබඳ පොත්පත් කියවීම

නිසැකයෙන්ම, මෙවන් පොත්පත් කියවීම මිනිසාට යහපත් ගුණධර්මයන් කෙරෙහි උනන්දුව දක්වයි. එහි විශේෂය සිහි ගන්වයි. එම ගුණාංගයන් වර්ධනයකර ගැනීම සඳහා මහුට සහාය දක්වයි. එසේම, එම පොත්පත් අයහපත් ගුණාංගයන් ගැන මහුට අවවාද කරයි. එහි අවසාන (පිළිකුල්) තීන්දුව කෙරෙහි වැළකවීමට අයත් මග පෙන්වීම් මහුට පැහැදිලි කරයි.

යෑ අල්ලාහ්, ඔබ අණකළ හා
නබිතුමා! ආදර්ශමත් කළ
යහපත් ගුණධර්ම පෙන්වනු මැන
අප සැමට

وصلی الله على نبینا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.